

nister uka naroči: mahom na Dunaj priti, da bi bil vodja in komisar za skušnje ili izpite izurnosti u Zagrebu in v Cenu! Pred tem še hoče sam z menoj govoriti. Glejte — kakše nasledke — — — Z ene strani ste vi, z druge še en višji Dunajski gospod to sprožili. Kaj mi bode začeti v tej zadergi, da Vama i dobri reči kvara in sramote ne napravim? V ponedeljek se na Dunaj odpeljam — ali v torek. Prosim vas iz globočine svojega serca, pišite mi, kaj bi storil — ali se te važne reči z mojimi moči podstopil ali ne? Če mi svetujete — mi tudi dovolj svetov odpišite, kako in kaj?

Bi bili vi tudi za komisarja postavljen, bi se na vas čisto zanašal — in še se podstopil — alj vodja ima iz vsakega ali vsaj iz jednoga predmeta spitovati. Kteri je pri vas naj lahši za me? Pišite mi na vse to, in kar še se vam potrebno zdi — pak še prvo noč. Ako se vam zdi, da bi me vaše pismo tu ne najšlo — mi pišite na Dunaj — pod mojim napisom in izročiti v roke g. Cigale im Redactionsbureau des Reichs- und Regierungsblattes in Wien in dringend, da se vem obnašati in pri g. grofu Thunu po tem govoriti.

Srečno

Vaš iskerni prij.

Dr. J. Muršec.

Muršec — Macunu.

29. junija 1851.

Ljubi prijatelj!

U čvetertek večer sim prišel z Dunaja. G. minister in svetovavec sta me tako prijazno sprejela in mi toliko zaupanja skazala, da sem se čisto v njuno voljo podal in pohod vaših šol ali izpitov prevzel. Prihodni tveden opravim tukaj svoje 4 skušnje — in drugi bodem že k vam pridiral. — Že iz teh besed vidite, da sim nekaj bolje vere in upa, ko iz začetka — Nadjam se božje pomoči, ker me k temu poslu kliče. Gledè vaše skerbi in bojznosti sim z Dr. Miklozičem govoril — in smem vam povedati, da se vam v tem oziru ni treba ničesa skrbeti. Prosim vas, hranite tudi te reči zase

— in kadar dopis ali dekret dobim in si odhod odločim, vam spet pišem. Srečno.

Vaš iskerni prijtl

Dr. J. Muršec.

Vernite

Muršec — Macunu.

13. oktobra 1851.

Prečastiti dragi prijatelj!

Da sim jaz od 21. avgusta zmirom boleni, ste gotovo že zvedili. Protin se me je lotil — v obema nogama i v levi roki, da še nobena ni za pravo rabo. Jaz le kaj malega sim ter tja kobacam, i to nevolno. Ti beteg, ki se je rodil iz mojih bolenih jeter, mi je dokazal, da nisem za tako sedečo i pišečo službo. —

Pa kaj drugega sim vam namenil pisati. Zvedel sim namreč: a) da je dozdana Kühnerovo Gerčka slovnica zaveršena — ker je predolga, in da je na mesto je vpeljana ona od Roberta Enger-a, ki je dosta krajša in mladeži primernejša. b) Zvem iz Beča, da Vas je nekdo pri ministerstvu ogovarjal in kazal, da ste prenapeti panslavist, hujši kako vsi drugi učitelji Zagrebački. Ker zdaj drugi veter piše, je treba mernosti — če ravno vem, da ste Vi toga ne krivi. Ker pak se na take ovaje bolj pazi, Vam to pišem, da se vete varvati in tudi videza ogibati. Prof. Premru-a poznate?

Zna biti, da ga skoro vidite, kak je glas. (tiho) Pozdravite mi lepo svojo milo gospo in če se kaj zanimavega pripeti, pišite

Vašem vernem prijatlju J. Muršecu.

G. Razlag bode mene v Slovenščini u moji šoli namestoval! — Najbolji.

Muršec — Macunu.

V Gradcu 20. februarja 1855.

Ljubi prijatelj!

Vaše pismo ino 80 fl. sr. za pobotanje dolga sim prijel ino da bi Vam vedel na tenko od-

Dr. Karol Glaser.